

וְאִם יוֹא אִיו צו אִים נִקְוִין סִים אַנְדִּיסִין פֶּאר סַעִין אִון וִיא
 וִינַען זִיק נִווארִין אִינַעִר דַּעם אַנְדִּערִין דִּיא בַּעֲסַע פֶּרִינַט אִין
 דַּעִר וְעַלִּם אִין הַאֲבִין גִּלְעַבִּם צו זאַסַען דַּהֲגִי אִון גִּלְקִלִּיךְ :
 (וּבוֹעוּ) אִון דַּעִר בּוֹעוּ אִין גִּינְוִעוּן אִין דִּיא אֱלֹהִים כֹּל זִמן עַר
 הַאֲם גִּלְעַבִּם אִון הַאֲם נִאר גִּיסַאן צִדְקָה אִון חַסֵּד סִים יַעֲרִין
 סַעֲנַמְשִׁין אִון הַאֲם גִּלְאִין אִשִּׁיעַם נַאֲסַען :

הַנְּדָה

אֲדַעִר דַּעִר פֶּאר שְׂמוֹשֵׁעִנְךָ זִיק

אִינַעִר שִׁינַע אִונֵד וּוּאֵנְדֵר לִיבַע גַּעֲשִׁיבַע הַאֲשֵׁ
 עַם הַאֲם זִיק גַּעֲסַאֲסִין אִין אֶרֶץ הַקְּרוֹשִׁת
 אִין דִּיא צִינַען פֶּון הַדְּרוֹם הַאֲשֵׁ עַר אִין גִּינְוִעוּן
 אִין קִנְיִת אִין רַחֲמִים עַם אִינַע זִיק אַרְבִּים צו
 גַּעֲסַען אַנְדִּיסִין סִיסֵר פֶּן דִּיוֹעֵר גַּעֲשִׁיבַע אִין סַעִן
 וְאֵל פֶּון זִיק גִּים מַהֲהָ זִין אַקִּיבָה (בַּשְּׁתֵּי דַיִם)
 אִיקָה אִין דַּעִר פֶּון צו לַעֲרוֹן קִוַּשׁ עֵשׂ אִין אִינַע
 שְׂרִיעַ וְיִיבֵי (וִיא וִיא הַאֲם זִיק גִּים אִין גִּישׁוּיִם
 פֶּון אִיִּדֵר מֵאן בִּיא אֵלַע וִינַע אִוּבִלִּיסִין אִון נִדֵר
 וְעַנֵּן אִיר זִכַּת אִין עַר נִצּוֹל גַּעֲרִין פֶּון מוֹיִם אִין
 אִין וּוּאֵרִין אַנְדִּישֵׁר צִדְקָה אִין הַאֲם מִיִּם אִיִּדֵר
 פֶּאר לַעֲבֹשׁ וִינַע יִאֲרִין וִיִּעַר גִּלְקִלִּיךְ :

— 333-00-666 —

ווילנא

בית דפוס ל"ק

ГАНИДАХЪ

2. с-1

полный сынъ

ВІЛЬНО

въ Типографіи Р. М. Роляа. 1856.

1/68310

בבל את האבין באלעזרם דיא שטאם ירושלים את האבין איה
 אוף באצוואונגען ויזא האבין גענומען ניפאנגען דעם פון קנעם
 און האבן איהם אפ געשיקטן רוא איבערען ברו ער זאל ווערן
 און בעל טום און זאל שוין סעך ניש ראוויזן צו זיין איין בלון
 גדול (וואס טעגס סך תחתיו) און אנטעגנס און ניווארן איין
 קנעג און שטאם איהם אונד אז דער (פארקום) האם זיך
 אומקערט קיין בבל האם ער מיט זיך גענומען דעם הורקנס
 ניפאנגען מיט אלע זיינע נוסע פריינט וואש דער (חלקיהו) און
 אויך ניווען איינער פון זיין (ותפשו הרעים האלה אשר מעל
 אהיה) אונד דיא צוויי נוסע פריינט זיין ניווארן וואך דעם
 אפ געשיקט איינער פון דעם אנדערן דען אחיאב און גלילין
 זעין אין ירושלים (בכבודו הראשון) מיט דעם ועלפונן כבוד
 ויזא פריער אונטער דיא סנהדרין אנה (חלקיהו) און אונטע
 מיט דעם הורקנס קיין בבל ער מיט זיין צאנצע דאז גוונד און
 הארטיג און ער געטען צוא ואסען מיט דעם הורקנס אין
 געפאנגשאפט (ער סוף פארקום) ביו עש און געשטארבן דער
 (פארקום) דער קניג פון בבל אונד זיין זון (פארטום) וואש ער
 איז גווארן איין קניג נאך אים האם זיין אלעמען בעפרייט און
 האם דעם הורקנס ניפאכט פאר איין נישא אצער אלע יהודים
 וואס זיינן ניווען אין בבל און אין פרס און דעם (חלקיהו) האם
 ער ניפאכט פאר איין ער און פאר איין זעץ בייא דעם הורקנס
 אונד אלע יהודים וואס האבן גיוואונט אין בבל און אין פרס
 און אויך דיא וואס האבן גיוואונט אין מצרים אונד נאך אין
 פיל אנדערע לענדער האבין אפ געגעבן נרוש כבוד דעם
 הורקנס (ויבואו להשתחות לו גם הלו את פגו במנתה)
 ויזא זיין גיקסען זיך צו פוקען פאר אים און צו פרייווען אים
 געשייקטן דען ויזא האבן אים נאר גהארקטן פאר דעם ווארן
 קניג

קניג פון יהודה אונד פאר דעם גרעסטן טעגס דען ער איז
 געווען פון דיא געטונאים (וכללו היה גם למשנתו חלקיהו
 בכבוד ויקר) אונד צו לוב איהם האם (חלקיהו) אויך איין גענומען
 גרוש כבוד און האם צו ואסען געלויבען איין שיעור פערקעטען
 אנה האם געדינט זיער שרייב זינעם הערן הורקנס און וואר
 זיער געאכט אין דיא אויך פון אלע יהודים און עש וואר דעם
 הורקנס אין בבל זיער גוט און עש האם גאר ניש ניפערס מער
 ניש שרייב דיא קרון און אז דיא יהודים האבן גיוואלט איהם
 געבן אנהוישן חיל אז סען זאל אים צוריק אהרן זענען אויף
 דער סוכה האמטער עש צום געוואלט וויל ער האמטם געהאט
 אויף זען פארק און האם געלוינט זיער פלום וואש עס וואלט
 דורך דעם געארמט פער נאכט געווען ער איז זיך גלילין זיין
 דהייב אין בבל איינצע דאזא אונד האם זיך אים קיין זאך
 געקיסערט דען דער (חלקיהו) און גווען זיין פארקעסער אונד
 ער פלענט שוין אלץ צו סאן בייא איהם האם עש איז נאר גווען
 גייסטיג אנה הורקנס פלענט צוא הערן זיין עצה און פלענט
 ניש צו סאן אנדערס ויזא ער האם אים געראשען אונד בייא
 אלע דיתים אין דעה (חלקיהו) גדליו דער ועלפער פריינד דעם
 אחיאב ער פלענט אים צו שרייבן פרוף אונד און דער אחיאב
 איהם אונד און האם עש גערויערט ביו עש און אויף געשיקטן
 הרהום דער זון פון (אנטיפאטער) וואש ער איז גווען פריער
 אפטישט בייא דעם הורקנס אונד האם איצונד אראפגעואנט
 פון סראן דעם אנטעגנס אונד איז גווארן איין קניג אין ירושלים
 (ויהי בשמוע הורקנס את הכר הזה) אונד עש וואר ויזא הער
 הורקנס האם דער הערם דיא זאך האם זיך אין איהם אויף
 געוועקט איין רצון צו קיפן קיין ירושלים דען ער האם בייא
 זיך געפריינט איצונד ויזא עש איז גווארן דוהתם איין קניג דר
 זון

מ ע ש ה

זו יפון מיין בעשפון פריינט אונד וואש ער האלט אויך מיין
 אייניקל פאר אויב רעט ער מיך פריי און קבל זיין מיט נרוש
 כבוד אונד אויך וואל זיין רוחני אין נאש היין (כי כלתה
 נפשי לראות את ה' ואת נורהו) רען אויך פאר לאנג צו זעהן דעם
 זכור פון נאש אונד זיין וואונג. אכויס האט איהם דער
 פון אפ זשאנ זיין וויץ חלקיהו. אכויס האט ער אים פאר
 זיטעלס או הדרום אז איין פאלשער מענטש אונד דאס ער
 דעס דארטן גיט ויכער זיין מיט זיין לעבן. זיין האט וואנט
 הרקום אויך סו פארן קיין ירושלים אונד זעל דארטן צווא
 פריינט מייע זארגן אין נאש היין. רען ער איז גוען פאכט
 אין פרוישער צדיק אונד איין ירא אלהים אונד האט אר גוואלט
 לעבן און שארפן פארץ הקדושה. אונד האט אויך גיט
 גערט די גבעט פון אלע יהודים וואש זיין האבן אים גיבען
 או ער זאל זיך אפ שטעלן דא בייא זיין אין בבל. אונד אז
 אונדען קיין ירושלים איינער אליין רען חלקיהו האט זיך אהן גיט
 גיוואלט אומקערן טייל ער האט דעם הדרום זייער גוט געקענט
 או ער איז זייער אפאלשער מענטש. און דאזער איז ער
 געבליבן אין בבל און האט זיך דארטן גילעבט זייער רוחני
 און גל קלאה. און אין אקורצע צייט האט ער דער הערם און
 הרקום איז גיפאלן דורך דעם שווער פון הדרום און אויך דייא
 גאנצע ששקה פון די חשמונאים: (וחאבל עליו כל הימים)
 אונד ער פרויערט איבער אים גל זאן ער האט גילעבט. אונד
 זיין פריינד אחיבא (עודנו יושב בירושלים) איז נאך אלץ גווען
 אין ירושלים אין דרא סנהדרין און וואר נאך אלץ איין פרויער
 פריינט מיט אים וויא גווען. און דרא קינדער וואש זייען
 גווען צו ווישען זיך חתן און פלה פלענען זיך צו שיקען איינער
 דעם אנדערען קליינע מקנות און עש האט אוי געזיערעם
 עד

מ ע ש ה

(ערכי היל הדרום לשלוח יהודים בהסנהדרין) פון דער הדרום
 האט אן גידייבן אויך אים צו פילונדע דרא סנהדרין ווייל ער
 האט געמיסט זעען וויא רעידען נאך דרא געזענע פון דער
 הדרה און דאס דאס ער נאר גיט געוואלט. ער האט
 אויב געהארגעט אלע סנהדרין און עש און פון דרא גיט גיבליבן
 מער. גוט וויא שפאל און סתם אונד ער אחיבא ווייל דרא
 דרא זיין גווען פון דרא גרעסער אונד זייער זייער חשוב
 גווען אין דרא אונדען פון דרא יהודים און וואבן זיין
 געשילט גיט סכסוכים וואש עש און גווארן אין ירושלים
 אומקערן אים. אבער דאך פון דער צייט אן האט זיך שוין
 דער אחיבא גיט געזען צו וואונען אין ירושלים ער האט זיין
 גוט פארשטאן און פריער אדער שפעטער וועט ער אויך פאלן
 אין דעם שווער פון הדרום. און דאזער קעט ער זענען זיין
 סאכטער וואש ער האט אד געוויפן (סדרה) און זיין קלענערן
 פרויער (אביהות) און אז אונדען פון ירושלים און האט זיך
 באוועגט אויך זייער גיסער וואש ער האט געהאט בייא דעם
 גרענעץ פון (סדרה) לעבן דעם גווישען וואלד. לבנון: דארטן
 האט ער זיך גילעבט זייער רוחני און האט זיך שוין סעך גיט
 געמישט אין מרקה זאכין: ער האט זיך נאר באשעפטיגט מיט
 זייער ווייטשאפט און מיט דער ערציהונג פון זייער סאכטער:
 (ואת יתר ענותיו) און זייער איבערזע צייטען האט ער צווא
 גופראכט אין לערנען און אין גיבען דען ער איז גווען איין
 פרויער צדיק אונד אזא איז אויך גווען זיין פריינד ווייער פרום
 איינע אשת חיל און איין גוטסענישט פון האט איר געוויפן
 (צפורה) (ולא התרועע עם כל אדם) און דער אחיבא האט גיט
 גיטאכט קיין געוועלשאפט מיט קיין מענטשען נאר מיט זיין
 פרויער כדי הדרום זאל גיט האבן אים אין וואש זייער צו זיין
 את

און דאש האט זייער נייער דעם חלקיה דען ער האט עט דען
 אחיאב שוין לאנג דא צעה גייען און ער האט דא באוועזן
 און געענדיק דא איז זייער פרייערשאפט גיזארגן מעשער דען
 עש איז זייער געווארן זייער פיל גרינגער צו זייער פון דאס איינער
 צו דעם אנדערן : אויך איז דער און וואו ער האט זיך באוועזט
 פיל געהענטער צו בכל ענין אין ירושלים און וואו דא קונדער
 זיינן גיזארגן אלס אכצען יאר האבן זיי און געהייבן צו
 שרייבן איינער צו דעם אנדערן זעצן דער חזונה און זייער
 האבן שוין אפ געשעלט אין געווישן פאן זען זייער וואלן צו
 נאמען פארן : צום אומגליק אבער איז געווארן אנהערער
 דער כל אין דא דייא לענדער האט און אין ארץ ישראל און
 אין סוריא און אין בכל : עש זיינן אויסגעשטארבן זייער פיל
 מענטשן און חלקיה איז געשטארבן אין בכל און אויך דא בייער
 דעם אחיאב איז געשטארבען זיין ווייב צופיה : (וונאבל
 הסשפתות השמים) און דא ביידע פאמיליען האבן אין גיסאן
 פרויער קליידער און זענען דאס פארוינע זיין געשטארבען
 בייער זיך אים הויט אונד אונד אונד זאך האט סען שוין נים
 גערינגע פון דער חזונה : דער אחיאב וואש ער האט זיין ווייב
 ליב געהאט וואו זיין לעבן האט ער איר קער געווען אין זיין
 גארטן וואס דארטן זיינן געווען קובר וויינע עלטערן : דען אין
 די פאר צייטיגע ווארדן האט זיך געהאט יעדער כשפה איר
 בית עולם יעדערע אין איר ערבשאפט : און אז איינער פון די
 כשפה איז געשטארבן אפילו אין אנווייטע לאנד האבן איהם
 זיינע יודשים געבראכט אל קברו אבותיו : וואו מיר געווען אין
 דער תורה בייער נעקט געבנו עיה און נאך אין גאנץ יתנה דעם
 אחיאב וואו זייער לייך אום זיין ווייב אונד האט איש גבוים
 אויך איר קבר אין שיינע זעבעס הווי פון מארסאר שטיינער
 דאש

מעשה

דאש הווי וואר זייער הויך און אין געווען איז געווען אפענסערד
 דער גארטן איז געווען לעבן דעם גרויסן וואלד און דורך אים
 איז גלאפן אקוואל וואש וואס האט גיקוואלן פון די שניי און פון
 לבנון : אין דויער הווי פלענט דער אחיאב און אויך זיין מאכער
 צו קיסען אלע מאג צו סתפלל זיין און צו וויינן : אלע סאל
 פלענט דא זמיה אחי קיסען און וואו מנהה צייט און פלענט
 דארטן אויש גיסן איר הארץ אויך דער סופערש קבר דען זיא
 אין איר גווען דיער ליב בתיה און אויך בסתה : (ויהי היום
 חסרה עוסת ומתפללת) און עש זייער איז געווען זייער מאג און
 די חסרה שטייט און אין דער גיבעס שמוג און בעס מיט איין
 גערומעס הארץ : די וון האט שוין געהאלטן בייער דעם אונטער
 זיין און אינעווייניג איז שוין געווען רעכט פונקיל האט זיא
 דער העכט עפעס אשאק הינטער זיך האט זיא זיך פאלד
 אונטקערט אים צו זעהן ווער קאן דארטן זיין (והרא) האט זיא
 דער זעהן אז עש שטייט בייער דער סיר איין הויכליכער מענטש
 אן גיסאן אין אמאנל פון גראבע געוואנט מיט אשווארצע און
 אלענע בארד די קאפ וואו פאר וואקסן מיט לאנגע שווארצע
 האר : ער האט אויש געזען וואו איינער פון די גזירים וואש זיינן
 גווען אין זענר צייט זייער פיל די גזירים זיען אונעלכע מענטשן
 וואש זיען אפ נשייד פון אלע האחות עולם הוה וואו סארין נים
 מרגעקע קיין וויין און סארין זיך גיט כסמא זיין צו פתים און
 אויך נים גאלן די האר פון קאפ און פאר בריינגן זייער לעבן
 נאר אין פרומקייט : (ולכן כראותה אותו) און דאזער גייער זיא
 האט איהם נאר דער זעהן דאס זיא אים שוין געהאלטן פאר
 איין גויר און האט אים גפרענט וואו קיסען ער אדער אין אבית
 הקברות וואש אנוירש פום סאר קיין סאל אהין גיט קיסען : און
 צווייטע צוא וועמען דארף ער דא אין און אשטאלן ארבע

(ויען האיש ויאמר) און דיער מענטש האט גענוספרט און גוזא
 עש איו אמת איה בין מאקע אגור אפר איצנד האלט עש מי
 אונז ויער שלעכט הורדוס איו אונז ויער רודף מיר האבן וי
 נוס איבער איהם וואו אהין צווא טאן דען ער האלט אונז פא
 שעדליכע מענטשן אין לאנד און וויל אונז עקורטן השוחט זיין
 דאהער ויינן פיל פון אונז אנטלאפן גוזארן אמת לעבן וויא די
 ווילדע חמה אין די פעלדער און אין די וועלדער און דאהע
 מיין שיערע בתולה האב רחמנות איבה אין אינגליקליכן ווי
 איה בין און מינע הברים און פעשיינק אונז וואש נאר מבלעט
 איו דען עש איו שוין דרייא פענ אן מיר האבן נים גינעסן
 (ויהיו האיש ההוא להחיים בעיניה) און דיער טאן וואר צו
 ערבארעסען אין אירע אויגן און האט אים גוזאנט מיין שיערע
 גור איה האב ביא ויה בין געלט נאר דיון ויען קען איה אין
 שיינקען ער איו ווערט צוואציג (הפסוקים) דאש איו אמי
 גילדינע ספצע וויא ביא אונז איין הקאמפן איה בעש אין
 געקט צו פון מיר און פאר קופט איהם אפר מיין פאטר דארן
 דער פון גיט ווישין דען ער וויל עש נאר נים לידן א
 פאהאלטיגע מענטשן זאלן ויה וויזן אין ווינע גימער דיער
 מענטש האט דעם רינג צווא גנוסען ער האט איה גידאנקט אן
 אויה גבענעט מיט אנוסע סערה און איו זיה אדעק געאנקן
 און דיא זמירה האט זיה אוטיקערט אין שמוצ ויער טרויערי
 און גערורט דען זיא האט גהאט גרויש מיט לערונג מיט דיער
 גור אבער דעם פאטער האט זיא דער פון נים אונארט דעו
 ציילט און האט זיה שוין נים געוואנט מער צווא נין אלין אי
 די דיוו וואש עש שמיט אויף די סופערש קבר נאר מיט דען
 פאטר צו זאמען פלענט זיא אלע טאג פון מארגן דארטן מתפלל
 זיין ויער פרום מיט גרוישע בכיות (ובן עשרה השנה) אונז און

איו איפר נלאפן דער פודער יאר און מען האט אן גהייבן
 איפר ניו צו שרייבן אינער צו דעם אנדערן מען דער חתונה
 און מען האט זיין באשטימט די צייט ווען דער חתן זאל קומן
 צו דעם אחיב די זמירה האט שוין אויש גמאן אירע טרויער
 קליידר און האט זיה ויער ריך צו גיקליבן צו דער חתונה דער
 פאטר האט אין געלארן אלע זינע שכנים און זאלן צו אים
 קומן אויף דעם בעשע מסען פאן און האט זיה ויער גיפרייט
 און דער פורא האט אים טובה גוטע צו פירן זיין פאכער צו דר
 הדפה דעם געלעבן טאג און וועלכען זיא האבן זיה גרוכט צו
 עס זאל אן קומן דער חתן און גועסן דער אחיב מיט ווינעס
 פרויד און מיט נאך איינע גוסע פרינט ביא דעם מיט וואש
 ער איו גוטע גרעקט מיט דעם בעספן חוין און מיט שיערע
 קאנפעטורן וויא האבן זיה ויער לוסט אונטן האלטן און
 גישראכן פון פערשיידנע זאכן ביי עש איו דעם פינשטער
 גוזארן (ויהיו עולם סברים) און עש וואר וויא זיי ווען דא
 און ביידין איו אן נקמען אויף דעם חויה איין אפאז פון פינה
 קעמלען אלע זינען גמען גום בעלארן מיט גרוישע פק און
 קאסטיג און אויף איינעס איו גועסן אינער מענטש ויער
 אשיינר מיט שווארצע האר און שווארצע אויגן וויא קאלשין
 זיער ריך גיקליש און וויא אחיב האט נאר דער הערט די
 שרים פון די קעמלען האט ער באלד אויף גמאכט די פענסטער
 און צו זען ווער איו גיקומן אפר וויא האט ער זיה דאש דר
 פרייס אן ער האט דער זעהן די קעמלן און דיון ינגן מענטשן
 ער האט באלד פארשטאן אן ער איו דער חתן ער איו צו אים
 אחושי גינגען אנטקען מיט זיין ברודר ער האט אים דער קאנט
 גאה זיין פנים נאך אן ער איו דער זון פון זיין שיערין פריינד
 הקרה און אן ער איו דער חתן (בתורה) ער איו ארויף גמאלן

מעשה

אויף דעם האלו און האט אים ניקולט וויא איין הוישער פאטער
 קושט זיין קינד דער מתתיהו איז אים זייער גיפעליך און האט
 נישט און נודען אויף אין די אויגן פון זיין פאטער זכריה ויא האט
 נישט דאש זיא האט זיך שוין זיין נישטאליש פאקע און פאר
 נישטעלט פון לאנגע יארן און אזוי ויא איהם אויך גיפעליך
 ניווארין (ויעש אחיבא משה נחל בלילה ההוא) איז דער
 אחיבא האט גמאכט אגרושין סאלצייס אין ריזער גאכס מען
 האט אראפ גנומן די פעק פון די קעטלען און מען האט זיי אריין
 גמראגן אין שטוב און ערשט סארנין האט מען זיין פאנאנדער
 גיבוירדן און אלע האבן זיך ויער פאר וואונדערט צו זעהן די
 גרויסע עשיהות וואש עש איז גוען אין גמאכט גילדענע פלים
 און זילבערנע און אויך טייערע קליידער און מער וויא איין
 סוליאן דרפסטנים פארעס נעלם לכר דרייא רינגען און סתנות
 וואש ער האט גבראכט פאר דער בלה דען ער האט מיט זיך
 גבראכט די גאנצע ירושה וואש עש איז גפליבן פון זיין פאטער
 לכר די נישער וואס ער האט דארטן פאר דונן אויף דרייא וואר
 (וישטח אחיבא ואחיו אביהודו) און ער האט זיך גיפרייט דער
 ליפער אחיבא מיט זייענס ברודר זייער און זייער און האבן
 גבראנקט דעם בשעפר וואש ער האט זיא גיפירט אין דר רעכטער
 העג און סתתיהו איז מיט זייא גועסטן צווייא מעג און האט
 זיך גוט גמאכט בעקאנט מיט דר זכריה און דער נאך אויף דעם
 דררטן טאג האבן זייא התונה גהאט אפן אלץ אן גרויס לארעס
 און נאר אן פאראד דען דער אחיבא איז גוען פון דער נאמור
 זייער איין ויהייער מענטש און האט גיראנקט דעם בשעפר און
 די וועלט האט פון איהם נישט וואש צו ריידן און עש וואר
 נאך דער חופה און (וצורה) האט זיך איין גקוקט אויף דעם
 סבעת קדושין האט זיא זיך זייער פאר וואונדערט דען זיא
 האט

מעשה

אם איהם דער קאנט און דאש איז איר איינז פונערויל
 ועלכין זיא האט איהם אוועק גשיינקט דעם נודי און האט
 זיך גפרענט דעם תתן וואו האט ער דעם רינג באקומן
 (ויען תתן יואב) און דער תתן האט גיענטפארט דעם רינג
 האב איך גקומן פון אנויר ער איז גיקומן צווא מיר בעטן
 אנדבה האב איך אים גישיינקט טוויינז סאלער דען ער איז
 גוען דער ראש פון אלע נודים און זי לעבן געבען איצונד
 במצוד ובמצוק וויא הודוים איז זייא אלטען דודג און דיא
 ווייס דאך וויא זיין גוען טייער בייא מיין פאטער ער האט
 דיא נדבה פון מיר צוא גנומן און האט מיר זייער גבראנקט און
 האט מיר גבעטן און איך זאל פון אים אן נעמן פאר אקליינע
 גשאנקט זייער רינג צו איין אייביתן אנדריינגונג ער האט מיר
 גהייסקט און איך זאל מיט דיעס רינג בקדש זיין ביין בלה און
 האט מיר אויך גבעצט מיט אגוסע סערכה און איז זיך אוועק
 גגאנגן זיין העג און איצונד האב איך דיר פאקע מיט דיוון רינג
 מקדש גוען (והשטח זכריה לזכרים האלה) און זכריה האט זיך
 גפרייט העמונדט דאש און האט נואנט איצונד ווייש איך אויף
 קלאר אז אונזער וואג איז פון דעם אויברשטן און מיר וועלין
 גוראי גליקליך זיין כל זמן מיר וועלין לעבין (ויהונו את שבעת
 ימי המשתה) און זי פייערטן די זיבן טעג פון דער התונה זייער
 פרייליך און פרייליך און דיא פאר פאלג האבן זיך באקומען
 זייער ליב און איצנער האט פאר לעבט אמינוס אליין אן דעם
 אנדעקן און דאש בייא זיין גוועזן גרעכענס פאר איין קינד די
 עמליכע געמט וואש זיין גווען איינגעלארן אויף דער התונה
 זיין זיך פאנאנדער גפארן און מתתיהו מיט זיין וואג זכריה
 זיין גפליבן וואונען אין דעם גוט פון אחיבא און פאטער זיבט
 אים צו זאמקן און האבן גלעבט זייער דוהג און ליבליך אלע
 אונזער בית

מ ע ש ה

אזענד פלעגט זיך צו זאמען קלייבן דיא גאנצע פאמיליע ביי
 דעם אחיב אין צייטער און פלעגן פרי בריינגן איין פאר שטונדן
 אין געוועלשאפט יעדער פון זיי פלעגט צו זיין ראמאלס פרייליך
 און לעבעדיג נאר אונזר כהתיה אז איבער גוועזן בייא דע
 געוועלשאפט זייער רוחני און שטיל מען קאן זאגן אז נאר אומשטיין
 ער איז גיווען אפילו זייער קלוג און אנרוישער גילערנישער און
 וואש ער פלעגט צו ריידן איז גווען צו דרוקן אבר ער פלעגט
 צווי ריידן זייער זעלטן און האט איבער אויס גווען צעפעס ווא
 פאר טרויערס דער שווער האט גימינט און ראש איז נאר הייל
 ער דינקט איבער פון זיין פאטער וואש ער האט אים לוב גהאט
 אזו וויא זיין לעבן און פלעגט אים דרייבן זייער פיל טרויעקן
 די זמירה פלעגט זעהן צו פערשאפן אים אלע פערזענליק זיא
 האט גהייסן אז עש זאלן שמיין לעבן סיד אלע טאג גוואלדיגע
 פערד פאר אים צווי רייסן שפאצירן און פלעגט צווי בעטן
 איהרעס פעיער (אבידור) אז ער זאל מיט איהם פארן אין
 לבנון אויף געווענ אבר אלע דעס מיטלען האבן גאנץ גוייג
 גהאלפן פון טאג צו טאג פלעגט ווערן אונזר כהתיה אומשטינד
 און קיינר האט ניש גיוואושט דיא סיבה דער פון אפטער אז
 ער פלעגט צו זיין אליין אין זיין צייטער פלעגט מען אים גפייען
 אז ער ליגט אויף דער ערד און נוסט טייכן ווייס סקערן
 אפט פלעגט ער צו פאסמן כמה טעג אין איין וואך און דיא
 זמירה האט מיט געוויינט דען ער איז איר געווען זייער לוב און
 וואס ער פלעגט ווערען אומשטיקער פלעגט ער איר ווערען שיינער
 און ליבליכער שטונדן לאנג פלעגט זיא לעבן אים צווי זיין
 און פרי בריינגן און פלעגט זיך במיוען מיט אלע מיגליכקייטן צו
 מאכן אים פרייליך אויף איין קליינע וויילע און פלעגט זיך
 שאצען זליקליך אז ער פלעגט איהר גיווען איינע פרייליכע
 מיגע

מ ע ש ה

מיניג (והיו דומים) את עש וזאד איין גווישען טאג איז זיא צו
 אים גיקומען זייער פרייליך אין זיין צייט און האט אים אן
 געזאגט אז זיא פילם זיך בערברת זיא האט גימינט אז ער
 וועט זיך דערויבער זייער גער פרייען ער אבער האט איר
 געזאגט פערט מיט איין טרוישן זיפן גאט זאל געבן עש זאל זיין
 מיט סול און דאש האט איר זייער גיבן געבן אלע און
 הווי וואר דעריבער זייער ערפרייט און נאר ער אליין איז בייא
 דווער בשורה גיבליכע גלייכקייטן צו דער ליבע אבר האט עש
 ניש גישאדעט וויא זיא האבן זיך געליבט ביז אבער אזוא
 האבן זיא זיך גיליבט אויך ווייט נאר זיא פריידע איז פון
 זייער הווי אונזק גיבלינגן וויא איין פארזאמעט פרייליך אבער
 דאך האט זיך ראש אביסיל גיענדעט אזו וויא האט אים איין
 זון געוואונן בייא דעם ברית מלה איז ער גווען בעכט פרייליך
 און אויך דער זאך פלעגט ער מיט דעם קינד זייער פרייליכע
 שטונדן צו פאר בריינגען און דאן פלעגט זיך דיא (זמירה)
 זיפיען זייער זליקליך און אויף איר פאטער זיא האבן שוין
 גיליבט אז מיט דער צייט וועט זיך דאש פיל בעשערן און
 עש איז טאק און גיווען ער פלעגט צו זיין אפטער פרייליך אבר
 דאפאר פלעגט צו זיין טעג וואש ער פלעגט צו זיין און טרויעריג
 אז ער פלעגט נאר בלייבן ליגן אויף זיין בעטיל וויא איין און
 דוכט אדער וויא איין טויטער (וואס אחיב כלבו) אונד
 פהיאב האט בייא זיך גידינקט אז ראש איז נאר אזוא
 אפראנקקייט וואס טעג דופט עש (קעלאנקאלע) אדער קיה
 שוודה ריל און דאדער האט ער אפ געזאגט צו זיך זייער פיל
 דאקטורים זיא האבן דעם סתתיה בעטכט אבער קיינר האט
 זיין קראנקקייט ניש פארשטאנען און דער צו זאך האט סתתיה
 נאר גיט גיוואלט זיך לאזן פון וויא קען זיין און דאדער זיין

מעשה

מעשה

דא דאקטורים פנאג דער געמארן גאר אן אלטום פעולה דער וואש אה אונטער זענענס (עוד הרברים בפיו) ער האט
 און דר בתורה אין גיבלין ביים זינגס סאנעל אסאן פלענאך אבר די הערשער נים אוישנרעס מיט אסאל האבן זיי דר
 ער זיין פביליק און דאש אויף נים אונזיין און פיל טעגערט אלטרים אויף רעס הויף זייא האבין אויף גימאכט דא
 פלענס ער זיין זייער טרויעריג און און און האט ער פאר לעבנסגעצער און האבן דער זעהן צו זייער גרוישיין שרעקן אז עס
 מיט זיין געליבטע פרויא זמירה אפא יאר און וואס אסא זיין אויף גירשיין אויף רעס הויף אפאר הונדערט סאן זידישע
 סער האט זיך זייער ליבע פארבערט (וזה היום בחורף) אז רייטער מיט בליטע שווערד און האבין פאר האכט אלע סידן
 עס וואר איין גענוישער סאן אום ווינטער פון אווענד אין און רעס סידן און זייער אפיצער אין ארוישר העלד און אן
 גינעשן זמירה מיט איר סאן ביים איררעס פאטער און צימער נישטן אין גילד און אין זילבער אין ער זארויף אויף דא סרעפ
 און מיט זייא און אויף גינעשן אהיאכט פרוור אבינדור זייער גלייך צוא רעס אחיאב אין זמוב (וזהו אחיאב לקראחו) און
 אין פרייליכער טענסט און האבין זייער פרידליך פארבראכט דער אחיאב האט זיך פהילט צוא זיין אים אנטקעגן אונטהאט
 אפאר שמונד אין ציטר אז גינען ווארעס ליכטיג און צוכטיג אים גפרענס זייער צו שראקן צו זעמען פון זיי ברויכט ער דא
 אונד אויף גערוסקען אין גינען ארוישער שמונדעס און איין איר ברויך גאר צוא איר האט אים אפ געטפערט דר אפיציר
 גערעקליכער רעגן דען אן זיענע לענדער פאשטייהט דער זייער זיין און גראב רען ביים דיר אין הויז פרינט זיך און
 ווינטער גאר אין גרוישע וועטען און אין רענעס און אויף אפענטש (אשר חב את ראשו למשפט) דאש היינט אונלעכער
 דא פערדער און אין דא גערמנער וואקסט אלער האנט תבואה און פרוכט וויא ביים און אום ווער י און אז עס אין גינארין
 בעכט נאכט האט אן גיהובין אויף צו דונערן און צו בליען פון וואלד האט זיך גיהערט דער שרעקליכער ברוסקען פון דא
 ליבין און דער וואווען פון דא וועלף דען דער וואלד לבגון אז איינר פון דא גרעסטע וועלדער וואש געפנט זיך אויף דר
 וועלט און אין אים אז דא אלער האנד היות רעות אויף זיינע בערג לינט אין אייביגער שנייא און דער זם הגדול קען שוין
 נישט מער לארוסקען וויא ער לארוסט אין אשמונדעס דען זיינע פויגל זיינען הויף פינף פיר ועקס הונדערט איילן און קאס
 צוואנציג טענטשען קענען ארום נעמן איינעם פון זייא אהן וויא גליקלעך זיינן סיר וואט אבינדור און סיר זיינן ערשט אין רעה
 היים אין דער ווארעס וויא אין דאש געבער דעם זיינעריין דר דער

אין

מעשה

אין גווארין אין דער נאנצע שמוצ אין גרויסע קלאג און אין
 גוויין אפר מתתיה וואר גראד דר בייא זייער רוחני ער האט
 נאך אמאל אפילו קיין זיפן גיבאן נאר אן פאר דרום האט ער
 אויסגעצויגן זיינע פיס און זיינע הענט און האט זיך גילאז
 שפירן אין קייטען ער האט גיט גירעט אין ווארט ער האט
 בער גיט געפסן אז מען זאל אים לאזן אפ בינערוין די וויי
 און אקום טאן דעם קינד און דאש האט אים דער אפצו
 ערלויבט זיך גיך אויך אין מאן פון אפרויא וואס זיך לייב אי
 און אפאטער פון קינדער האט גיזאמט דער אפצויר דאש ווי
 הייליגע געפילע אפר דער משפא סוף געשפא ווערן וויא דער
 דעם אין עש האט גיט לאנג גרויער און דער מתתיה וואר
 גישפוט וויא איין ווילדער לייב און מען האט אים אויך געקעצט
 אויך אין קעטל און מען האט אים אהעק געפירט קיין ירושלים
 און דארטן האט מען אים אריין גועצט אין גיפיתקנים הויז
 זייער פערקעמטע גיך וועלן מיר אים אויך אקלויז ווילע דא
 לאזן און מיר וועלן דער ציילן וויא עש האט זיך צו געראטן דא
 אין הויז פון ארעאב דער גאנצער
 קיין אוסגליק און קיין סכה אין דער וועלט ראל אין גיט און
 שפאנד צו מאכן אז פיל פרויער און אזוי איין אוקעס וויא
 דא האט אן גמאכט די גפאנגן שאפט פון דעם מתתיה זיפן טעג
 האט זיך אין זשלאטן דער אהיאב אין זיך ציכער און דאש זיך
 גיט גיוואלט צו ווייזן פאר קיין טענשטן אין דער וועלט דאש
 גלייכן איז דיא סאכער גלענן זיין איר ציכער קראנק גאר און
 גראנק און האט גיט גיוואקס אויב זיא לעבט אדער ווא אי
 געשאדן אביגרוז וואר דער איינציגער אין הויז וואס ער האט
 נאך גיהאט אביסיל סופה אום צוא גיין און אכטונג צו געבן
 אויך די זיסיה און אויך זיין ברודער קאס וואר די סאכטער
 געסר

מעשה

מעטב האט זיא זיך גיוואונגען דעם פויט גען דר שאנדע וואר
 זייער גרויס צו האבן ארויבר פאר אמאן זיא האט גיט געקעט
 קוקן דעם פאטער גלייך און דיא אויגן און דאש גלייכן דער
 פאטער איר אויך גיט די ווינען גווארן צום שפאט און צו שפאט
 בייא אלע שבנים און דאדער פלעגט זיא זיין און זיין וויא
 מאן און נאכט און פלעגט אויסער קלאגן און דאך האט זיך
 איר לויבע צוא אים גיט פאר קלענערס און פלעגט צו שרייען
 מיט קולת מיין מתתיהו מיין מתתיהו און דאש האט נאך דעם
 פאטער בעדער גיך יונקט גיך פלעגט ער צו איר זאגן זיין
 מיין סאכער דער מאן שוין זיין נאכן גיט בער געוויש האט ער
 וואס אויסרעכט גמאן דער זייט וואס ער האט זיך פארווינדלט
 דער קינד זאגט ער איז ארויבר עש אין געוויש אז אויך בעט
 דער מיין סאכער שוין זיין לעבן און מיין לעבן און פאר געט
 זיך אן אים גאט צוא דאנקן אז מען האט מיך אויך גיט געבן
 לאז אונז שוין רוחני געשאדן דא אין אונזר שמוצ גליקליך איז
 זיין סיפור אז זיא האט די צרות גיט גיזעקן זיין מיין שיערער
 פאטער האט אים גענשפירט ומדה אויך וועל מיין מאן גיט פאר
 געסין פלוצן אויך וועל לעבן ער איז מיר געעפן גווארן פון גאט
 און נאר גאט אליין קען אים פון מיר צו געסן אפר גיט אכענטש
 מיין מאן איז ריין וויא איין איינגלי אויך האב פון אים אין דיא
 צווייא יאר קיין שלעכטש גיט גיזעקן ער פלעגט צו בעסן זייער
 פרום און דער נאכן פון גאט איז גווען שפענדיג בייא אים אין
 סוף ער איז אנרויסר בעל צדקה און האט אין זיך פרות טובות
 וואס האט נאר קיין שיעור גיט אויך האב אים קיין סאל גיט
 גועקן אין בעס ער פלעגט זיך גיט צו שאפן מיט אכענטש איר
 מיט ארוינטש בייא אועלכע זאכן וואס ער האט עש גמאנט אליין
 מאן ער פלעגט גיט וועלן לייקן אז מען האט זיך אויך אין רינד
 גבייזט

מעשה

זכרונות וזכרונות או כען פלענט מיט אים מאן אשדוד
 ארבעט גיין מיין שיערער פאסר און איין סענטש מיט אזעלכ
 איידילע זעפילען קען נים זיין צוויבער און דאהער האב אי
 רעכט אים צו ליבן און וועל אים ליבן און מיטם נאנצן לעבן
 און וועל פארן קיין ירושלים און וועל מיר ווארפן צו די פי
 פון דעם הידרוס און וועל בעטן מיט גרויס גרויין או ער זא
 אים בעפרייען און וועל אים מיין קינד פאר זיין קארטע ליבן
 און וועל נים שפארן קיין טרערין ער איז און איין פאסר פון
 קינד און איין מאן פון אנלובטע ווייב ער איז אסענטש און
 זען הארץ וועט מענטשליך פילן און ער וועט מיט מיר געוויס
 האבן ער פארטן און וועט מיר מיין פתחהו בעפרייען און דא
 בין און איינע פון די גלוקל כשפע ווייבער אין דער וועלט (ווען
 אחיב וואסר) און דער אחיבא האט גענומען זיין פאסר און
 האט איר נאנט דער גאר מיר צו מיין איינציגע קינד דער אויף
 און בן עלמר פאר דור און פאר שטייט די וועלט בעסיר וויא
 דו דער קינד וועט נים ערדיבן אפוסטע וואך עש סוף דא עפעש
 זיין דען האצבע ער איז איין זון פון אנרוישן צדיק אבר נים אלע
 זון זיין גלייך צו ווערע עלטערן אונזרע הקמים זאנן (הרבה
 נטרות עושה הרבה ילדות עושה) איז דער פייץ צו ווער פיל
 נארושקיים קען דעם מענטשין פרייגען זיין ווענט און זיין
 קינדטיים און איצט הייבט מיר אן אויף רעכט צו ווערן זייע
 אומשטיקיים און זיין ווייגן ער האט גמחט מאן אנרוישע זינד
 און דאהער פונע לעבע סאכער פאלט מיר און פאר נעם זוף אן
 אים און סאך זוף נים מיאום אים צו בעטן פון זיינס וועגן
 דו וועסט בעה נים מאכן יצו שאנדע מיר און דו ער וועסט זעין
 גמאן אפאר סאנאסין און דער נאך וועט מען אים גרויס דיא
 קאפ ארויסער נעמען און דו וועט מען רופן דיא פהוא פון
 אסערדער

מעשה

אסערדער און דער שפריכט ווארט וואס פון דו וואך וואס דו
 וועלסט נים האבן און אנדערע ואלין ריידן ואלשט נער פון אללין
 צום ריידן און דאהער בלייב צו הווי און באהאן ריין אומגליק
 און אסערדען זימרה האט אבר נאר נים וואלט הערן די רייד
 פון איר פאסר און האט נאנט און בן איינמאל זיין ווייב און
 סוף נעמן איין טייל פון זייע ליידן וויא און וואלט געטן פון
 זייע פריידן עש איז מיר ליבד מיט אים צו שטארבן וויא איידר
 אללין צו לעבן זימרהו ריידע און קיין ירושלים און וועל
 פרובען מייע טרעק און מיין גיבעט אויס צו גיסן פאר דיא
 פיס פון דעם חדרוס און זיא האט סאך און גמאן און אויף
 כארנין האט זיא געהיטען צו טען זאל און זאפלען אקעמיל פון
 דיא קעמלען אדעם סאנט מיט וועלכע ער איז צו איר זעקוסען
 און אים מיט איין קעכט און מיט צוויי דונקסן אדעק גרויס
 קיין ירושלים דערוויידער דעם וועלן פון איהרעם פאסר מיט
 דאש קינד ביא דער ברושט און אזוי איז אהין גיסקען
 איז זיא דארטן פארפארן צו איין גרוישין סאן וואש ער איז
 אפריינט פון איר פאסער און האט אים דער זיילט איר נאנצעס
 אומגליק דווער סאן וואש ער איז גווען ווער קלוג און נומ
 האט איר גוואנט עש לאוט זוף מיר נים גלויבען און הלוקוים
 זון זאל זיין אפראסער רויבער עש סוף דא וואש זיין עפעש
 און אנדער וואך און דער ווייל ואלשטן ביא מיר זייען איינזע
 בען ביי וואנען און וועל דער פון עפעש קענען דעם גיין :
 (ותשב זמירה אתו זכים עשרה) און דיא זמירה איז פריא אים
 גוועטן אסאן זעהן פון וואנען דער ווערט האט איר גיפראכט
 אקלארע מרעה או איר סאן האט אויף זוף נאך קיין אנדער
 שולר סער נים דאש ער איז גווען איין יאר איין דויפטסאן
 ביא איינער פאנעט רויבער און דאש האט זוף ביא באהן
 דעם (כ)

מ ע ש ה

מ ע ש ה

דעם ווייס און זמירה גאר גיט גיזאלט גלויבן און דער בייאגיווארם ביוו הדרום וועט גיין פאר בייא איר זאגן וואו דיא האט
איו בייא וויא גילויבן אז זמירה זאל אפ היטען וויא הדרום און שוין גילען גיט ווייס פון זיך האט זיך אנטדעג גישטעלט
וועט דא גיין און בית המקדש מיט טרויש פאראר ווייל עש וועט אויך דא קינא און האט איר שליער דאש און זעט (וואלאן)
דא זיין פאלה זיין געבוישטאנ און און זענעט סאן איר עוואש און געהאנען איבער איר גיזוכט פארהאפן אהינסער
נוואונט צו סאן זייער פיל חסד און זאל אים בעטן זיינינסטיגמאן איר פנים און גילען אהאלקען פון פרויער אבער דאך
אז מען זאל איר צו לאזן צו איר סאן אז ויא זאל פון אסדהאט זיא אוישניוען זיער זיין און האט גושא זון געווען אין
אלין געוואר ווערן די שולד פאר וואש ער זיצט און די זמירה ווייניק פון אלעס (ויהי כראותה זורהם) און עש וואר
האט געבעה און גטאן וויא דער זיידם האט איר געגעבן די עצה וויא זורהם האט איר דער זעהן אז ויא שפיט אויך די קניא
(ויהי ביום הולדת הדרום) און עש וואר אין דעם גבורשטאונתאט ער איר גיט ענש וואש איר איר גיבעט און איר פארלאנג
פון הדרום האט זיך דיא זמירה וייער בייך און גלויבט און האט דא אים גענעטעט (אבל אשה קשת רוח אנכי) איך בין
האט אויך וייער זיין אויש גצירט דאש קינד און האט זיך מיט איינע אוסליקליכע און פרויערדיקע חייב און פון סאן זיין
דעם קינד אויך דער האנט גשטעלט אויך דער נאם וואו הדרום גליבטער וואש זאט האט אים פאר סיר בעשפירט אז איך בין
האט גיזארפט גיין אין בית המקדש פון פירע זייטען גאנצאך גילען אין זיין וויבעלע זיין סתתיה דער זון פון חלקיהו
זיין זיטאגן יודישע רייטער און דעמישע באקלירעט און השמרוני איר צייט פון אוואך פיר אונקע גירוסין גיזארין פון
גאלד און זילבער דיא גאט אליין איר גווען אויש גיבעט מיט סייע ארעסט דורך זיין בעפעל מען האט אים גישמידט פאר
גילדענע שטאף זיידנע שיכער ווייסע און בלאעה האבן סיר אין דיא אויגן און מען האט אים אונקע גיפירט קיין
גפלאסטערט דורך די פענצטער און בייא דעם פויער פון ביה וירשלים ער זיצט אין גישלאסן און גיפיינקעט ויא איין רויבער
המקדש און גלשטאנען דער פון גדול חגי און גיטאן אין בנה וויא איין בערדער און פון סאן איר זיין וואו איין איינגיל פון
קודש מיט אנרוישע מתנה פתנים און לויס און פון בית המקדש נאם (וכדברה נפלה לגלגלי ותתן קולה בבכי) און ויא זיא
האט זיך גהערט אנרוישע סודקע פון פכה אלפים אינסטומענטן האט דא און גירעט איר זיא גיפאלין אים צו דיא פיס און האט
דאש איר (כלי שיר) רען די לויס וואש עש איר גווען איצונגן שגעקליך גיוויינט (ותהי לרחסים בעיני הדרום) און הדרום
זייער משכר האבין איצונגן גיוונען דעם שור של יום און הדרום האט זיך איבער איר וייער דער בארעכט און האט מיט איר
אליין און גינאנגן צו פיס און גיטאן וויא עש פאסט איין קינג מיט גירעט זייער ווייכע זייר און האט גענעטערט דויע ווערטער :
איינע גילדענע קרוין אויך דעם קאפ און מיט אים זיין גנאנגן זיין זיין ליבע קינד דוא האשט אמעות איר דאך קיין סאל
זייער פיל גרויסע לייט פון יהודים און פון רומים אלע געקלירט גיט גיהייסן אז מען זאל זעסן גיפאנגען (סתתיה) דעם זון פון
אין גאלד און זילבער אונד זמירה האט זיך געבעה גשטעלט חלקיהו השמרוני זאט סיר אקארשט וועמעש סאכטר ביטשו
גוט ווייס פון (תר הבות) מיט דאש קינד אויך דר האנג און האט און (זמירה) האט אים גענעטערט און גיזאנט איך בין דיא

סאכטר

גיווארם

סאכטער פון דעם אחיב הנלילוני ער איז אסאל וועלען
 ווישען דאס סתורין : און איצנד וואונט ער אין זינע זיכט
 ביאדעם לבנון : איה בין גאר איין זינע דעם קינד ביאד
 ארען אווא מיין קינד : האט איה געטעפעטס הדרום קען איה
 דור שוין גאנץ וויכצע העלפן : דו בישט געבאך אבעראנענע
 רוצן מאן איה נים (סתתיה) דער זון פון חלקיהו דו בעסט
 גאר פאר איין בעפערנער וואש ער האט דך זייער מיאול
 בעפראגן : ער איז איין הויפט מאן פון איבער דויבער באנד
 און יעצט מיין קינד שווע דאס עתה פון דין פאטער און
 ציה אחים אין פירדן : וויא איין קעלט איה דא (זמירה)
 אריבער גלאפן איפר איה לייב הערנדיג דיע וועפער פו
 קניג : אבער דאך האבן וויא נים אויש גלאשן אין איהר
 הארצין דעם פלאם פון ליבע צו איה מאן : דער מאן שוין זיין
 ווער ער איין האט יא אפ געטעפערט הדרוסן ווער איז שוין
 איינמאל מיין מאן איה בעט פאר אים ער איז רוצן וויא גאטע
 איינעל : און ווען אנדערש וואר איוס ראש ער איז אהויבער
 בעט איה אום ווייניגשטעם או ריין חסד ואל אווא גרויש זיין
 מיר צו ערלויבן איה מיט אים צו וערן : איה וויל פון זיין מוין
 ועלבסט הערין : און דאן מיין פיינערע קניג וועל איה מיט
 געוולד ברפראגן דען אונגלוק : און מיין הארץ וועט וויסען
 אז עט איז מיין אומרעכט אים און מיר גישעקן : א ! הא
 האטשן גלייך ביא מיר גיפועלט האט איה געטעפערט הדרו
 האט שפייט דיר פרייא : (ניצח הדרום על סריס) און הדרום
 האט געהויען זיין באדינקען או ער זאל איה אונעס פירן צו
 דעם גיפוענעם וואו עט וצט איר מאן און מען זאל איה אריין
 לאזן צו אים אויץ און אלע צייט ווען יא גאר הונשט : און
 ווא קען מיט אים שפפעקן וואו מיל ויא וויל : און אזו איז אויך
 גישעקן

גישעקן מיט דער קינד אויף דאס הענט און אין דאס שענקסט
 קליקער איז וואו צו אים אריין גינאנגען אין גיפוענעט : צוא
 נאכין און זינען און מיט צו ברעכענס הארצין איז ווא אים
 אדורך גיפאלן אויף דעם האלו וואש איה גינען און גיסאן
 אין אשוענע קיים און האט אויף אים שרעקליך גיבלאנט און
 גוויינט אה האט צו אים גיוואנט : דער צו מיין פיינערע און
 ליבער מאן איה האב היינט פון דיינט ווען גיסאן וואש עט
 איה גאר גווען מינלך : איה האב מיט דעם הדרום ועלבסט
 גיפראכט : איה בין גיפאלן צו זינע פים און האב פון דיינט
 ווען ביא אים גיבעטן : ער אבער האט מיר גיוואנט או דוא
 בישט גאר נים סתתיהו דער זון פון חלקיהו : ער וואנט דוא
 בישט גאר איין הויבט מאן פון דויבער און דוא האטשן מיך
 בעטראגן : אבער דאך בין איה גיבלויבן ביא מינע פריערנע
 ליבע און פרייא צו דיר : איה האב ביא אים גיפועלט או מען
 און דאהער בעט איה דוך מיין פיינערע און אויף אייביג
 גיליבטער מאן דער צייל מיר דאס ווארהיים : עט מען שוין זיין
 וויא עט וויל : אבער וויסן דארף איה עט דאך דען פאכטער קען
 איה גאך עפעס מאן פון דיינט ווען און ווען אויך חלילה נים
 וועל איה ווייניגסטנס זיצן דא מיט דיר און וועל דיר לייכטער
 סאכן דוין גיפוענעט : דען דער קניג איז מיר זייער נום ער
 וועט עט מיר ערלויבן : (ויען אישה ויאמר) און איר מאן האט
 איה געטעפערט מיט אנרוישן זיפן און האט גיוואנט : גינג מיין
 ווייב דוך צו בעמיהען ווענין מיך : לאו מיך שפאראפן דורך דעם
 שווער אדער דורך דער חלילה דער קניג האט דיר וואר
 גיוואנט אויך בין איין הויבט מאן פון איין רויבער באנדע : איה
 בין איין גרוישער זינדיגער : איה האב דך בעטראגן : איה בין
 גיסל נים

נים ווערם או דאס ואלשס מיך נאר אן קוקן איה האב דר
 געביך אום גליקליך גימאכט ערפארעם זיך איבער דינע יונג
 זאך נון איבער דיין אלטן פאטער און פארנעם אן מיר יונג
 זאגט אבער זמירה איה קען דיר שוין נישט פאר געסן מיין זון
 איז צובעקן אן ביין וויל און דיין אום גליק בלייבט מיין אום גלי
 צייט איה וועל לעבן נאר דער צייל מיר ווער דאס בישט אן
 וואל מיט דיר איה דען דאס בישט דאך אזוי פרום און און
 נום אזוי איין ריינע וויל קען קיין רויבער זיין (ויהי בראות
 כי עזה כמות אהבתה אליו) און עש וואר מיר ער האט גילען
 אז דאס ליבשאפט פון איה איז צו אים אזוי שטארק וואס ער
 טויט האט ער איר גיבעטן אז וואל זיך לעבן אים זעצן
 און אזוי האט זיך גינעצט האט ער אן געהייבן צו דער צייל
 זיין נישטיקע פאר איר שוין אן הייב פון צום אויש לאז איה פ
 זאגט ער מאקע נישט בתורה און אויך נישט דער זון פון הלכות
 מיך רופט מען בועז הקטני מיין פאטער האט מען גירושין יוסטן
 הקטני און אז ער איז גינעטן אלט צוואנציג יאר האט ער הרגו
 גיהאט מיט מיין סוסער וואל מען האט איר גירושין דבורה דר
 פאטער פון זמירה הנכדוני מיין פאטער איז גינעטן פון ז
 הוין זייער ארעם אבער מיין סוסער איז גינעטן זייער רייך און
 פאטער האט איר גינעטן צו דער הרונה הנכדערם מווייניג
 דרפמונים און דער נאך אז איר פאטער איז גישטארבן איז זי
 גינעטן דאס נאנצע יורשטע פון מיליאנען וואס האט גינעטן מיין
 פאטער נאר וויל ער אזוי גינעטן אנרושער סעודים און איז גינעט
 זייער שוין און אויך אנרושער תלמוד תכם און אז איה בן
 גיבארין גינעטן איז גינעטן ביים זיין פריער פריער מיט
 האט מיך דער צווייטן וויאזוי קינד פון איין פירשט גען האט
 מיר גילערניגט זייער פיל שפראך רעמעשוי פערזוסע אהאביש

זורים איינער פון דאס גרעסטע לופדים איז גינעטן מיין רבי
 מען האט מיך כרדך גינעטן און נאטש וועגן מיט גרויס השגחה
 דען מיין פאטער איז גינעטן מכת הפרשים דאס הייסט ער
 האט גיהאלטן פון דאס דעות און פון דאס ספרים וואס ער האבן
 גישרייבן דאס היליגע הנאים און זענען צייט און אז איה בן
 אלס גינעטן זענען יאר האב איה שוין גיהאט אשם און שטאם
 מיר איה נום קינד און אויך מיין פערזענליכן יאר האט מיך
 פון פאטער גילאום לערנען אויך דאס געשרייע דאס איז דאס
 הכמה פון סלחנות איה האב מיר אויש גילערניגט נום פעכטין
 און די יוסטן און בן שוין גינעטן איין געשריבן אונסער דעם צאל
 פון דאס פרשים דאס הייסט דייטער וואס זינען גינעטן דאס
 נחארע פון הרדום דער קיניג אליין האט מיר גימאכט און
 איה וואר ביים אים זייער חשוב און אויך ביים אלע גרויסע לייט
 וואס האבן מיר נאר גימאכט קינד דער פון איה בן חייט
 גליקליך גינעטן און האב גימאכט אז עש וועט מיר און זיין בן
 איה וועל לעבן אבער איינע שרעקליכע שטונד האט מיך
 אום גליקליך גימאכט און ביידע העלפן בעולם הזה ובעולם
 הבא דען און דעם זיבענצענטן יאר פון מיין לעבן און דאס
 סוסער מינע פלוצלונג קראנק גינעטן און אז און און און און
 אונזער גישטארבן מיין פאטער וואר דער פון זייער געשריבט
 און איה וואר זייער מרושעדיג און מינע אויגן האבן מיר נישט
 גיטריקניגט אנאנצין יאר מינע פרייען האבן שוין פון זענער
 צייט אן אויך גיהערט און מינע זארגן האבן זיך גישטעם פון
 טאג צו טאג דען און אסאנהיים ארום האט מיין פאטער
 גינעטן אויב דאס יונגע אלסנה פון דעם בוך תוספת וואס איז
 גינעטן אנרושע שוניהיים און אויך איינע פרייען פון מיין סוסער
 און זיא איז גינעטן דאס איינציגע פרזיא וואס זיא איז גינעטן

בייא איר שפארבן : און סײן פאטער האט ניוואנט או ער האנענדיק פון סײן פײערע סופער : ויא האט זיך ניקלירט וויא
 איר ניוואנט נאר ווייל סײן סופער האט אים ראש גופעסן פאזן גרעפן : און האט נײטראנין צירונג וויא איינע פירשמן
 איר טויט : באלד נאך איר חתונה האט זיא סוף אן גיהיבן צו יא האט איר משפחה הייך און גליקליך גימאכט : און אויף מיר
 האסען : און דער נאך אז ויא האט גיהאט אסאכער איראג אויף סײן סופערש משפחה האט מען נאר ניש גיקוסט
 אהרשים זיבן אז ויא מיר גיווארן אבולום פיינט : ויא האט סופער צייט האט מיר אן גיהיבן צו פעלן אשון אקליד
 גיהאט אויף זיך אנהא רייד אז ויא איז גווען פאר לבס מיטסײן בלוט פלעגט מיר צו קאכט ווערן זעהנדיק רון אים דעכט
 סײן פאטער נאך אז מײן סופער האט גילעבט : און ראש זיא אויף האב מיר איינצע מאל גיווארן צו דעם פאטערס פיס און
 אליון זאל דיא סבה גווען פון אירן טויט און דריבער איז דאן האב פיר אים אויז גימאכט סײן ביטער הארץ : אײך האב אים
 סײן סופער גישפארבן אויז פלוצלונג און אויף דריבער האט דער סאנט אן סײן גישפארבענע סופער און אן דעם גרויסן
 ויא גיהאט דיא סאכטער אין זיבענטן סאנהיים נאך דער פאר מעגן וואש על איז בייא אים פון איר גיבלבן : אײך
 חתונה : אויז אביסערער השד איז שוין געגט אז אײך זאל איר האב אים גיבעטן אז ער זאל מיר דאך גיט אויז פון זיך פאר
 שוין גיט קענען מער ליידין און ראש גליבן זיא סוף : אבער שפוסן אבער אלע סײנע הערפער זיינען גווען אום זיסט
 סײן פאטער וואר וייער איין לענטער סענטוש און האט איר מיט ראש קינד וייער גילבט און וואש זיא האט אים ניוואנט איר ראש
 בייא אים גוועזן גקורש : אין אצייט פון אירא האט מיר שוין דער פאטער אויך גיט גיקענט ליידיק : און האט מיר אן גיהיבן
 פון זיך פרהיק צו זיין : עש האט גיט לאנג גידויערט און אײך האב מיר אין שמוב גיפונען וויא איין פקעסרעד : דער פאטער
 פלעגט מיט מיר זייער זייניג צו היירן און אז ער פלעגט היירן פלעגט זיין אלץ מיט בעסט : דען סײן שפוף סופער האט פיר אים
 אויף אן גיהעצט אז אײך פין נוסה צו דער פתח פון די צדוקים ראש זיינען אונעלכע סענטושין וואש גלויבן גיט און דרבי תקסים
 און לייקענען אן משיח און החתיה הסתים : און דווקא ריון אויש הייר האט ער מיר זייער שפארק רודף גווען ווי איינצווי גיבעטניר
 אין הויז פלעג אײך סחון שפייין אן פיר הויז און צו זעהטן פון נויפון וויא סײן פאטער פרייט זיך מיט זיין נאיע טייב וואש
 זיא האט צו שאפן איבער דעם איינענס וואש עש איז גיבלבן

געביך

זייער פאטער האט ניוואנט או ער האנענדיק פון סײן פײערע סופער : ויא האט זיך ניקלירט וויא
 איר ניוואנט נאר ווייל סײן סופער האט אים ראש גופעסן פאזן גרעפן : און האט נײטראנין צירונג וויא איינע פירשמן
 איר טויט : באלד נאך איר חתונה האט זיא סוף אן גיהיבן צו יא האט איר משפחה הייך און גליקליך גימאכט : און אויף מיר
 האסען : און דער נאך אז ויא האט גיהאט אסאכער איראג אויף סײן סופערש משפחה האט מען נאר ניש גיקוסט
 אהרשים זיבן אז ויא מיר גיווארן אבולום פיינט : ויא האט סופער צייט האט מיר אן גיהיבן צו פעלן אשון אקליד
 גיהאט אויף זיך אנהא רייד אז ויא איז גווען פאר לבס מיטסײן בלוט פלעגט מיר צו קאכט ווערן זעהנדיק רון אים דעכט
 סײן פאטער נאך אז מײן סופער האט גילעבט : און ראש זיא אויף האב מיר איינצע מאל גיווארן צו דעם פאטערס פיס און
 אליון זאל דיא סבה גווען פון אירן טויט און דריבער איז דאן האב פיר אים אויז גימאכט סײן ביטער הארץ : אײך האב אים
 סײן סופער גישפארבן אויז פלוצלונג און אויף דריבער האט דער סאנט אן סײן גישפארבענע סופער און אן דעם גרויסן
 ויא גיהאט דיא סאכטער אין זיבענטן סאנהיים נאך דער פאר מעגן וואש על איז בייא אים פון איר גיבלבן : אײך
 חתונה : אויז אביסערער השד איז שוין געגט אז אײך זאל איר האב אים גיבעטן אז ער זאל מיר דאך גיט אויז פון זיך פאר
 שוין גיט קענען מער ליידין און ראש גליבן זיא סוף : אבער שפוסן אבער אלע סײנע הערפער זיינען גווען אום זיסט
 סײן פאטער וואר וייער איין לענטער סענטוש און האט איר מיט ראש קינד וייער גילבט און וואש זיא האט אים ניוואנט איר ראש
 בייא אים גוועזן גקורש : אין אצייט פון אירא האט מיר שוין דער פאטער אויך גיט גיקענט ליידיק : און האט מיר אן גיהיבן
 פון זיך פרהיק צו זיין : עש האט גיט לאנג גידויערט און אײך האב מיר אין שמוב גיפונען וויא איין פקעסרעד : דער פאטער
 פלעגט מיט מיר זייער זייניג צו היירן און אז ער פלעגט היירן פלעגט זיין אלץ מיט בעסט : דען סײן שפוף סופער האט פיר אים
 אויף אן גיהעצט אז אײך פין נוסה צו דער פתח פון די צדוקים ראש זיינען אונעלכע סענטושין וואש גלויבן גיט און דרבי תקסים
 און לייקענען אן משיח און החתיה הסתים : און דווקא ריון אויש הייר האט ער מיר זייער שפארק רודף גווען ווי איינצווי גיבעטניר
 אין הויז פלעג אײך סחון שפייין אן פיר הויז און צו זעהטן פון נויפון וויא סײן פאטער פרייט זיך מיט זיין נאיע טייב וואש
 זיא האט צו שאפן איבער דעם איינענס וואש עש איז גיבלבן

האב

האב פון מיינעם פאטער און מיט מיין מערדרישע שטיף טאטע
האב איך עש אונזעך גינעקפון צו נאם אין דאס הענט אליין
האב איך זיך גיט גיזאלט אן איר נאם זיין האמטשע מיינע וונגל
פריינד האבן מיר דער צו זייער פיל אן ברעם זיין האב איך
גיזאנט עש איז דא אריבער וואש ווייש בעסער צו ריכטן אלס
איך און אזוי בין איך גיקומען מיין גליל אין דער שטאט
גיסקאלע וואש עש האבן דארטן גיזאונט מיינע קרובים אבער
צום אום גליק און דארטן גראד מיינע קרובים גיזען זייער
אום רואי דער דער גרויסער רויבער אהרונם האמט דארטן
מיט זיין פאנרע רויבער וואש זייען גיזען פמה אלמים זייער
פיל שארין גיזאן ער האמט דארטן כחריב גיזען זייער פיל
שטעט און דערפער און האמט אויך פמה סאל גישלעגן דאס חיל
פון החרס און ראהער האב איך גיפונן מיינע קרובים זייער פיל
ארעכט און פאר יאנז און איך האב מיר גאר נישט גיזאמט
צו זעסען צו קערן און צו זענדין אין דזער שטאט גיסקאלע
וואש זאאז דא גרעשטע שטאט פון גליל צווייט נעכט
האב איך דארטן גינעכטיגט אין נאם דען איך האב גיט
גיזאמט איין פקאנטן וואש ער זאל מיר אריין געסען צו זיך
אין שטוב (ויהי ביום הגלילי) און עש וואר אויך דעם דריטן
פאן האב איך זיך פגעניגט מיט מיינעם אייניגן פריינד פריץ
העזתי מיר האבין אמאל פיידע גילערניג אין איין גליל
דזער זינגער פאן איז אמורה און אנרושער מלוכה סלחה און
איז אויך פון רייכע עלטערן גיזען און עש זאז וויא ער
האמט מיר דער זעקען איז ער מיר ארויף גיפאלן אויך דעם
האלז ער האמט מיר גיקושט און האמט זיך מיט מיר זייער
גיפרייט ער איז מיט מיר אריין גיזאנען אין איין וויין שיינק
און האמט גיהייטן דער לאנגען דעם בעשמן וויין און אויך נוסע
שפייזן

שפייזן זייענדיג בייא דעם מיט האבטאך אים גיזאמט דער
זיילן מיין גאנצן אום גליק ער האמט מיט מיר גיזאמט גרויש
מיט לייך און האמט מיר גיזאמט און ער האמט פאר מיר אונטן
גיזעפט וואש איך קען דער בייא זיין גליקליך זיין ער
(ומטוב לבנו ביין) און אז מיר זייען גיזאמט רעכט פרייליך
פון דאס וויין האמט ער נוסר דער זיילט אז ער דינט אונטער די
פאנרע פון דעם רויבער אהרונם און איז בייא אים איין שר
אויבער הונדערט מאן און דאש ער איז זייער זיך און גליקליך
און דאש זעלבע ווינצט ער מיר אויך קאלט איז מיר גיזאמט
הער זיכונ דאס רייד וואש רעשטו האב איך צו אים גיזאמט
פישטו מלונע און חסר רעה וויא היינט עש דאס פישט
ארויבער גיזאמט את חילום אז איך זאל עש אויך זענן
שפייזן וויא קימטו דער צו שווייט אקארשט האמט מיר
גיזענפטעם דזער פריץ (כדבר האיש נבל אל עברו רוד תרבר
גם אתה) דאס רעכט צו מיר פונקט וויא עש האמט אמאל
גיזעם נבל צו דא פנעכט פון דוד המלך בשעת ער איז
אנשלאפן גיזאמט פון שאול המלך און ער האמט זיך צו זאמען
גיזליפין עטליכע הונדערט מאן און דאס קעכט פון דוד זייען
גיזקומען צו דעם נבל הפרסלי אין דעם פאן זען ער האמט
גיזאמט זייען שעפסן און האבין אים גיזריסט אין דעם נאמען
פון דוד און האבן בייא אים גיזעסן אין זיין נאמען אז ער זאל
עפעס פאר גוידן אויך שיקן האמט ער וויא גיזענפטעם (כיום
רבו העברים המתפרצים לפני ארונהם) דאש היינט היינט איז
דא אפולע פושעים אין לאנד וואש שטעלן זיך אונטערן זייער
הערן ער האמט דער מיט גיזינט אז דוד איז גיט בעסער פיל
אלע מידים און איך אבער זעל דוד ענטפערן וויא עש האמט
גיזאמט אביגיל צו דודין זיא האמט גיזאמט (וארזני נלהם
מלכות

מלכות ה) דאש הייטש אז דוד שפריים אוכלעך מלכות
 און אזי נכנע ויבס סוף • און דאש ועלבינע שפרייטעם אויף
 מיין הער אחרונס ער אזי קינאר ובער • רען הדרום האם
 פסית יתועז אונזער ווארען קיניג און פון גורל ראש אזי הורקום
 אויף ויין נאנצע פאמיליע חשמונאים • אויף דא סנהדרין •
 מיין הער שפרייטעם פאר נאם און פאר אונזער ווארען קיניג
 און פאר אונזער תורה • דורך אוכלעך ווערשער און דורך
 ציינע זענער וויין האב אויף סוף גילאום איין ריידן ובפרט
 דווא מיין שטאנה אזי יונגען ויער שלעכט און פון צו נישטאן
 צו דער באנדע מיט דער גרעשע פרייר • אויף בארין האם
 ער מיר פאר נישטעלם פאר ויין הויבט סאן און ער האם מיר
 זיער שיין אן גינסקען און האם סוף גימאכט פאר איין ער
 איבער הונדערט סאן דען אויף האב גוש פאר שטאנען דווא
 הכמה פון מלכות • און אין אטאן צעהען ארום האבין מיר
 זיך נישלאגן • אויף האב גישטרעצן וויא איין לייב און האב
 צו ויין אויש גילאזין מיין ביטערע הארץ • אויף האב ויין מיט
 מינע הונדערט סאן זיער שפארק נישלאגן • און ויין זיינען
 פאר אונז גילאפין וויא מעקנע פאר איין שטורעם ווינד •
 און דורך דעם פון אויף בייא מינעם הויבט סאן זיער מינער
 גיזארין • ער האם מיר צושאנקען מיט סווינד דרבמונים •
 און וואו נאר אונזער סתנה אזי גיסקען האבין מיר גיהאם פון
 אלעם נוסח און אין אייט פון איאר פון אויף גיזארין זיער
 רייד איבער דאך גיט גליקליך • דען אויף האב אויף גוש פאר
 שטאנען אז אונזערע און איינוקייט אזי נאר איין אום גליק
 פאר אונזער פאטער לאנד • און מיין הויבט סאן מינע נאר
 ויין סוכה • און אויף בייא גיט דעם דעכפון ווען • מיר האבין
 אן גימאכט איין הונדער און לאנד • שטעט און דערפער זיינען
 גיזען

מתועז אונזערע שטאלקארצין וואש האבן אונז גימאכט ליכט
 בייא נאכט • נענו מיר האבין אן גימאכט גענוי עלעד און
 אום גליק אין דאש לאנד גלילי • דא סנהדרין האבן אונז פחדים
 געווען און האבן אונזער דם מתור גימאכט • א • בעסער וואלט
 אזי גיפאלט מינע יונגע פרייר און אויף וואלט זיך נאכט
 זיין אין דער היים אן איין נפש • אויף מיין דאש מינע סעדרישע
 עסיף מיסער • וואש ווא האם פאר סאכט מיין שיערע מיסער
 און דער נאך אויף מיין פאטער וויא אויף וועל דיר דא באלד
 דער ציילן • און אויף וואלט אריין גיפאלן פאלד אין דא הענט
 פון דווא שופטים איידער אויף פון צו נישטאנען צו דווער באנדע
 וואש האבין פאר נאכט אום שולדיגע בלוט און האבין עובר
 געווען אויף אלע עבירות פון דער תורה • וויא האבין זיך
 גימאכט רייד נאר בירך רויב און דורך אום דעכט • אבער וואש
 האם שוין מיר דענסט כאל גיקענט העלפין מיין פאר שמיין
 דער שפרק ווארט וואם דער טעות אזי אויף איין וויילע און
 דא חרמה אבער אזי אויף איין מעלה • אויף האב נאר מיר
 גיקלופן פון ויין צו אונז פליען אויף האב מיר שוין גימקענט
 פון ויין אפ ציען צו ריק • אפאר נאר האבין מיר זיך ארום
 גיזיימיטע אין דער סתנה • אכאל האבין מיר זיך נישלאגן •
 און אכאל פלעגן מיר אייב צו פאלן איבער דא פאר אונזעם
 דאש זיינען אבאזין פון קעסלען וואש זיינען • באלאדן מיט
 אלער האנט שיערע סתורות • מיר האבין זיך אזוי ארום גיזרייט
 ביי עש האם גיליקט דא חיל פון הדרום סוף מיט מינע
 הונדערט סאן אב צו שניידן פון דער נאנצער באנדע • און
 אויף דאב זיך גימוס מיט מינע לייט ראפירן אין דא העלדער
 פון לבנון • און דארפין זיינען מיר שוין גיזארין אסתר רויבער •
 מיר פלעגן לוזערן אויף אלע דווענדע און פלעגן בייא וויא
 אונזען

(גמל)

אונזען

אזעק צו נעמען אלץ וואש זיין האבן ביין זיך נאר ניהאט
 זייערע זאכן פלעגן מיר צו פאר קויפן צו אייניגע קויף לי
 וואש זייען מיט אונז ניווען ער אהר - און דיא סענשן
 פלעגן מיר צו פאר קויפן צו שקלאפן הענדלער וואש פלעג
 צו אונז קויפען איין פאל אן הודש - מייע לייע פלעגן מיר
 פאלן און האבן מיר אויך זייער גלייבט און האבן אן מיר ניי
 גיסאן וואש איין האר איז ווערן - (ולמען דעם את הודש און
 סכואו הודואותיו) און פרי און זאל היישן דעם וואלד מיר
 אלע זיינע שפעטלעך און ווענעלעך דאמיס מיר זאלן וויישן זי
 צו דאסירן און נאט פאל - פלעג איה זיך אפפער צו פאר
 שפעלן און דא קליידער פון איין זיך און קיינער האט מיר
 גיט דער קאנט - איה פלעג מיר אריין צו גיין און דא הייזע
 פון טרוישע שרנס - איה פלעג אויש זעהן וואו עש שטייע
 זייערע אוצרות - און זיין פלעגן מיר ווייער פריינליק
 אנטפאנגען און פלעגן מיר געבן אויך שיינע נדבות - און
 אזוי גייענדיג אכאל אין ריוע קליידער פאר ביין דין נארמ
 האב אויך דיר דער זעהן אריין גייענדיג אין דין סופערס
 נופעם הויז - דא בישט מיר דענסאמאל וייער גיפעלן גינארן
 און איה בין אריין גינאנגען צו דער דארטן אין הויז און האב
 פון דיר בקויפען דענשט סאל דעם רינג פאר איין גישאנק -
 איה בין דענשט סאל אזעק גינאנגען אבער מיין הארץ איז
 גיפליבן ביין דיר - גיין האב איה דענשט סאל צו זיך גינאנט
 דער רינג איז דיר גיט גינג דא סוזם נאך איר זעלבסט דאצו
 האבן - אייניגע חרשים האב איה אלץ גיבראכט וויא איה
 זאל דיר באקויפען - ביז עש איז ביט מיר גיפליבן דאש איה
 זאל דיר געסען גינאנגען - אבער צום גלוק האט זיך מיר אזוי
 גיטאכט און אן שפאט דעם וואש איה זאל דיר געסען פאר
 אזוי

אזויב מיט נואלד זאלשטו אריין פאלן אין קיינע הענט מיט
 נופין זען איין סאל האט מיר אן גינאנט איינער פון סינע
 פיקעטן און עש גיט פון ווייער זיין איין קליינע פארנאמע
 איין ערך פון גינאנדיג קעמלען מיט זעהן סענשן - איה
 האב ויא מיט סינע לייע אויך גיפאסט - און האב זיא גינאמען
 גיפאנגען - דיא קעמלען זייען זייען פלארן מיט זייער פיל
 עשידות מיט צארעס נאלד - אפאר סיליאן דריכסונים - און
 אויך דא ביין זייער פיייערע חארען אונטער דיא סענשן וואש
 זייען זייען מיט דער פארנאמע האבן זיך גינאמען אכט
 קעסעל פרייבער און צוויי זיינע לייע איינער נאר איין קויף
 פון סענשאמאמיען און דער אנדערער חאר פהתיה דער
 זון פון חקיהו ריין חתן - איה האב אים גוט דאפראסעוועט און
 ער האט מיר דערציילט דער ער איז און וואו היין ער פארט -
 אויך האב איה ביין אים אויש גיפראנט אלע זיינע הייליכע
 ענינים - און וויא עש האט זיך פארט מיט אים און מיט
 זיין פאטער און עש איז גיט גינען איין וואך וואש ער האט מיר
 גיט דער ציילט - איה האב אים גיהאלטן ביין זיך אפאר
 פאג און דער נאך האב איה אים פאר קויפט פאר איין שקלאפע
 מיט ויא איבעריגע גיין סענשן נאך קליין זייע - און אויך
 דעם דריטן פאג האב איה צו זאסען גיקליבן אלע סינע לייע
 און האב צו זיין אזוי גינאנט - (שמעוני אחי זבני עמי)
 הערט מיר צו סינע פרייער איה בין ביז אהער גייעוון אייער
 הויבט פון איה האב איה עליף גינינט און גישוועט - ביז
 וואנען מיר זייען גיקויפען אן לבנון האבן מיר נאך גיהאט
 איינע פאלשע עהרע אים הערצין - איצנר אבער זייען מיר
 נאכאמאסען הויבער - דער נאכען רויבער אלץ איז גינג פאר
 אונז און מיר זאלן ריוען פייסערן גישעפט אדעק חארען - דען

מעשה

מיר זיינען אלע קינדער פון מיוחסו יהודה וירושלים. און און
 זיסן או אויב אז רוא בעשטע צייט האט צו פאן. רען מיר
 האבן איצונד איין גרויסן קאפיטאל. יעדע פון אונד קען פון
 זאגען צעהן טום אנרוישן פאר טענין. ער קען זיך קויפן
 גיטער אדער איין קויף פאן ווערן. און לעבן אלס וויא איין
 שיליכער פאן און נאך גיטרייא נאך רען געוועזען דאס לאנד
 און דאס ריכט אויף זאלט איר ווישן או מיר וועלן זיך שוין
 נישט קענען אלאנגע צייט דא אויף האלסן. רען אונזער
 הויבט פאן איין שוין לאנג נישטאנען גיטאריין און מען האט
 אים ארגוטער גיטוסען דא קאפ. פאלגט מיר און איר וועט
 מיר דאנקען. (ויטבו דברי בעיניהם) און מינע ווערטער איז
 וויא העכט גיפעלין מיר האבן זיך טיש אונזער נעלם גיטילט
 פרידעליך. ווערען איז אויש גיקוסען צו צעהן פויזונט
 דרפמנים לכה זאכן און צירונג. מיר אלס הויבט פאן האבן זי
 אדעק געבען איין נאנצן סיליאן דרפמנים מיט פינף קעסלען
 מיט גיפעק. יעדערער פון וויא האט זיך אנדערש פאר קליידט
 און האבן זיך אפ גישיידט איינער פון רעס אנדערין וויינער
 פריינדליך דרייא פון וויא האב איך אפ גישטעלט ביים מיר
 אויף אקליינע צייט רען זייא זיינען גיווען גינעט בעסטע
 פריינד. און וויא האב איך גנדעקט מיין פלאן או איך וויל
 זיך אנאכען געבן מהתנה און צו בקוסען דיר וסדה פאר
 אויב. איך האב מיר וויינער זיין אן גיקליידט. און וויא
 האבן זיך פאר שמעלט פאר קעסעל טרייבער און אז בן איך
 אן גיקוסען איין דוין פאטערש הויף און בן גיטאריין דוין פאן.
 שפעטער האב איך בקוסען אבריק פון איינעם פון דויע לייט
 האט זיינען דא מיט מיר אן גיקוסען אלע קעסיל טרייבער.
 און וועלכן ער האט מיר דער ציילט האט עש האט זיך אויש
 גלאזן.

מעשה

זאזאן טיש מיין שטיק סיסער. ער האט מיר גיטרויבן אוי
 וויא מיין פאטער איז גיטאר גיטאריין או איך בן צו גישטאנען
 צו רעס רובער אונדונגס איז ער גיטאריין וויינער פטרובט.
 ער האט ניש גיקענט אויש האלסן דא שאנד און וויינער
 האט ער סודא גיהאט או ער וועט זיין וויינער אראפ גיפאלן
 איין דא אויבן פון הורדוס. ער וועט אים חושד זיין או איך
 פון צו גישטאנען מיט זיין וויינער. און דאן איז ער פאר פאלן
 זייט זיין נאנצן פאר טענין און אויך ניש ויכער מיט זיין לעבן.
 און דאקער האט ער אן גיטייבן זיין ווייב וויינער צווי גרויען
 און האט איר פאר גיטארפן און דאס האט זיא אלץ אן
 גיטאכט. און פאם אז הורדוס וועט אים רופן וועט ער דער
 ציילן דא ווארהייט. דויע ווערטער האט וויינער גיקוינגט
 מיין שטיק סיסער און האט אן גיטייבן צו האכען מיין פאטער
 זייא זיך אין הארצין. זכפרם נאך וויא אנדערע זאכן אז זיא
 האט אים גאר קיין סאל גילויבט און זיא האט מיט אים התנה
 גיהאט גאר פון זיין נעלם ווענין. און דאך פלעגט זיא זיך
 אים. ווייזן וויינער פריינדליך און פלעגט אים אלץ אפ שלאגן.
 בן איין סאל פון אווינד אז זיא איז מיט אים גיקוסען און
 גיטרויקען רעס זיסן וויין איז אים פלוצלונג נישט נישט גיטאריין
 און ער האט אן גיטייבן צו שרייען מיט קולות גוואלד איך
 בן פאר זייא ראטעווס. מיר. עש איז גיטאריין אנרוישער
 גלארעם. עש זיינען אן גילאפין וויינער פיל טענטשין. מען האט
 אנגעווענדעט אלער האנט סיסלען. אפער עש האט שוין מיט
 אים גיטאלסן וויינער ווייט. ער האט נאך גיצויגן אפאר טאג.
 און האט אלץ גיטרויען מיט קולות אן דא ווייב האט עש אים
 גיזאן. רען זיא איז גיווען דער סלאך הנות אויך פון דער
 דלית ערשטע

ערשטע ווייב : מען האט מיין שטיף פאטער באלד גענומען
 מען האט איר וויער שטארק עקוואטענירם : עש האבן זיך
 אריין גימישט ויער פיל פריינד פון מיין פאטער - הורדוס אליין
 האט דאך אונפער גיזוכט : און מען האט דער נאנטע
 דאך און און קלאר אדווא וואר שולדיג דעם טויט פון ביידן
 פון מיין פאטער מיט דער כוסר : דרייט מען האט מען איר
 גיהאלטן איין גישפארם אין אשמיין וויא איינע וועלדע היה
 אויף דעם (שוק העליון) דאש היינט אויף דעם הויכן מארק
 דאמיט דא וועלט זאל זיך אראפ נעמען אכוסר : און דער
 נאך האט גיהייסן הורדוס אז מען זאל איר אויט מאן נאקעט
 און אנדער שטעלין איר אויף דעם פלאץ וואש ער האט
 גימאכט עש זאלן זיך ראטין ראנגלען סענטישן מיט לייבן
 און בערין דרייט לעספערטין און צווייט וועלדע האבין איר
 אויף גינעסן מיט גרויט אפעטיט : און דאך ביידן וואש זיא
 איין גיפליבן דא ווערשטע פון דעם נאנצן פאר מענין האט מען
 איר אפ גינעפן צו מיין פאטערט אפרודער און איצונד האב
 איר גיהערט דאש זיא איז גישטארבן : פדענ עש נאך פיינע
 ליבע זמרה פלייכט וועשט אויס בעסן פייא דעם קניע או
 מען זאל אונזער קלד אפ געבן דא ירושה : דווען ברך פון
 מיין פריינד האב איר סקבל גינעוין דרייט וואכן נאך דער
 התנה און אז איר האב אים איבער גליינעט בין איר גיזווארין
 וויא איין צו מישטער : אווילע האב איר סיר גיפרייט איבער
 דא סבלה פון מיין סערדערישע שטיף פאטער : און אווילע
 האב איר סיר ויער בסרובט איבער דעם טויט פון מיין
 פאטער : און דער נאך אז איר האב פייא זיך בסראכט וויא
 נאש האט איר דא בצאלט מרה בגנר סרה : דען איין אשה

דעה

דעה ווערט אן גירופן איין היה דעה וויא אונזער פאטער
 זיך האט אן גירופן דעם פומסערס ווייב : (כאשר מרף
 זיך יוסף היה דעה אכלתו) דאש היינט אז ער האט גיזאגט
 זיין זון יוסף אז צו רוסן גיזווארין : איין פיער היה האט
 עים אויף גיפראסן האט ער גימינט בנבואה נאח איר : ווייל
 יוסף איז גיזווארין נאך דורך איר אום גילקליך : און אז בין
 זיך דאך אויף גיזווארין אום גילקליך דורך מינע סערדערישע
 שטיף פאטער וואש זיא איר אויף גלייך צו איינער היה דעם
 און דריבער האבין איר אויף צו רוסן חזת דעה : וויא איר
 האב עש אזוי פייא ביד בסראכט אין אויף סיר גיפאלין
 אנרויסער פחד עלהים : (כאשר ומה מעשה כי יפקוד גם עלי
 ה) ווייל איר האב פייא זיך גיקלערט און וואש וועט זיין
 סין סיר אז דער צווא ברך הוא וועט זיך דער סאנען אויף
 אן סיר : (כי לא ישא אלהים נפש) דען דער אייבערשטער
 שוינט קיינעם ניט : און איר האב דאך גיטאן אין דער וועלט
 פיל מאל ערנעך איידער מיין שטיף פאטער : דווער פרויערנד
 גידאנקען האט אין סיר אויף גיזעקט אינע גרויזשע דרמה
 אויף אלע מינע מעשים רעים : איר האב זיך דער סאנען אן
 אלע מינע רציחות און גולות וואש איר גיהאב גיטאן און האב
 שוין אויף גיהערט צו זיין פרייליך : אז איר פלעג אקוק סאן
 אויף מינע עשירות וואש איר האב צו דיר גיבראכט פלעגט
 סיר איין פאלן דא דמיס ווייל איר ווייט דאך אז איר האב
 זיין בקוסען נאך מיט רציחה : און אז איר פלעג דער געהען
 זיך דא מינע גיליבסט זמרה פלעג איר ווערן אויסן זינען
 דער סאנענזיכריק דורך וואש פאר איין אום דעכט דא בייטש
 גיזווארין מיין ווייב : און ראדער פלעג איר אלץ זיין אזוי

פרודעין

18

מרועה את בוגרנא • דאדער האב איך איבער געווינט און
 גינקעכעט • דאדער האב איך איבער צדקה געגעבן און
 האב שפענדיג רחמנות גיהאט אויף דיא קעכט • און דאדער
 בין איך גיווען זייער רוחני און דער אפיציר האט מיך געשטימט
 אין קייפין • דען איך האב ביים זיך גיזאוסט און איך בין
 ראש ווערט • (אמרתו הכעל חוב מצא לנבות את חובו) דאס
 הייסט איך האב ביים זיך גיזראכט נאך דעכט זאל שוין דער
 בורא פון סיד אויף מאנען זיינע חובות • און דאדער וועל
 איך זיין אויך רוחני און סען וועט מיך דן זיין (כי היצדוק
 ואנכי הרשע) • נאט איז גירעכט און איך בין דער דשע •
 (ועתה אודי הגדי לך את כל אלה) און איצונד מיך ווייב
 וויא איך האב דיר שוין אלץ אויס גיזאנט און דוא ווייזט אטון
 אויף קלאר ראש איך בין איין גרויסער באגרייס איז שוין פון
 דער דער יושר און דוא זאלשט שוין גיט קענען סיד און קומן •
 דוא זאלשט פון סיד ווייבן וויא סען ווייבט פון אמנה דוא
 דארפסט שילסין דעם סאט וואש דוא בישט אין אים גיזארנין
 מיין ווייב • ציהע אין פרייהן אהיים און ברוחניג דין אלטין
 פאטער דעם צדקהו און מיד לאו שוין רוחני אום קומען
 דורך דיא הענט פון דיא שופטים • פאר מיד איז שוין סער
 קיינע ראסונג דא • הורדוס אליין קען מיד אויך גיט
 באפרייען • דען איך בין איין רויבער • (ותען זמירה ותאמר)
 אבער זמירה האט אים געשפערט און גיזאנט • זיין מיין
 ליבער מאן איך בין מיין שופט איבער דיר נאר איינע ליבענדע
 פרויא וואש האט דיר גיליבט פון דעם ערשטן אויגן בליק
 און וואש איך האב דיר דער זעהען און וועל דיר ליבן כל זמן
 איך וועל לעבן • און וואו ליבע און דארטן גילט גיט מיין

דעכט

118

דעכט • דען (על כל פשעים תכסה אהבה) איז דער מייסט
 דיא ליבע פאר דעכט אלע זינד און דער וועלט • זעקב אבינו
 האט גיליבט זינע זון וואש זיין האבן פאר קויפט ויין גיליבטן
 זון יוסף • און האט דיא נאך דער צו גיבענשט פאר זיין
 סויט • דוד הסלק האט בווינט זיין זון אבישלוס וואש ער
 איז גיווען אפערדער פון זיין ברודער אסנון את האט גיזרוען
 (בני אבשלום • אבשלום בני) • אז ער איז גהרג גיזארנין און
 איך וואש איך בין איינע שוואכע ווייבט פעהזאן פאר לאנגסטו
 אז איך זאל און דיר ליבענען וואש דוא בישט מיין גיליבטער
 סאן און דער פאטער פון מיין איינציגע קינד • זיין מיין סאן
 איך וועל זיין צו הורדוסן בעסטן אז ער זאל סיד ערלויבן
 ביים דיר צו זינען ביי וואנען עס וועט צו פאלן דיין דעקערט •
 און וועל ביים אים בעסטן וואו סען זאל אפ געבן דיא ירושה
 פון דיין פאטער צו אונזער קינד • און און דאס זיא סאקע
 גיטאן • און האט גיפועלט בייא הורדוסן פיינדע זאבין זיא
 האט אפ גענומען איין גרויסן פאר סענין • און איז גיוועסן
 דרייא תלשים בייא איר סאן אין גיפוינקענעש • זיא האט אים
 דארטן צו גיזעהען און פלעגט צו גיסן סרערין פון אירע אויגן
 אין זיינע אויגן אויך האט זיא גיפועלט און סען זאל אים
 ארוםער געסען זיינע שווערע קייפין • און זיא וואר אים איין
 פרייסט און איינע פריידע ביי דיא לעצטע דרייא טעג פאר
 זיין דעקערט • און דאן האט זיא זיך שוין פון אים גיסקט
 שיידין • דען דרייא טעג פאר דעם דעקערט פלעגט צו קומען
 צו דעם גיפאנגענעם איין (איז קרוש לחרות לו דרכי התשובה)
 דאס הייסט צו לערנען אים דיא קענין פון השובה און אויך
 אים סנהם צו זיין און ער וועט נאך דעם • וויא ער וועט אויך

זיך

וזה קמפל זיין דעם דין אויף האבין איין חלק לעולם הבא
 און דער פריי האט קיין דריטער מענטש גימארפט זיין ווער
 קען בשווייבן דעם זיינען און קלאגן פון גוים וסידה או זוא
 האט זיך פון אים גימארפט שיידין וויא ווענט זפון דער
 הפיסה האבין מיט איר מיט גיזויגט בייא דיא וואכן האט
 זינען דארטן גישטאנען אזו ארויש גיפאלן דיא גיווער פון
 דיא הענט פון גרויש יאמער און שרווער און איר שווער
 זיך פון אים איז גיווען אזו שווער וויא עש דארף זיך
 שיידין דיא געטקה פון גוף וויא האבין אזו לאנג איינער
 אויף דעם אנדערן גיזויגט ביי דיא זמירה איז גיבלבן
 אין הלכות און דאן האבן איר אירע קענט ארויש גיטראנן
 פון גיפיינקענעש און האבן איר ארויף גינעצט אויף דעם
 קעמיל און זיינען מיט איר אונזען פון שטאט ירושלים
 און ערשט אין איין טאג ארום איז זיא גיקומען צום שכל
 און האט אן גיזויגטן איבער גיים צוא שרויערן און צוא
 קלאגן ביי זיא איז גיקומען אהיים און דארטן האט זיא
 זיך דער וואשט נאך אנרוישע צרה דען זיא האט
 גיפונען איר אלטן פאטער אהיבט סיים ער האט גיים
 גיקענט אויש האלטן דיא שאנדע און דעם אום גליק פון
 זיין פאכטער זמירה און איז זיך פלוצלונג אונזען גישטארבן
 און קען האט אים קמפר גיווען לעבן זיין זייב צפודה
 אבער דער נאם וואש לאזט וואקסן דיא שענספע דיוון
 אויף איין שלאכט פעלד דאש היישט איין פעלד וואש
 עש איז דארטן גיווען אמלחהה וואש איר ערד איז
 גיווארן פעט פון מענטשן פלום דער ועלפונער נאם
 לאזט גישעזען אויף אפט איין ביוישן גליק פאר איין
 וחד

וחד פון איין צרה וואש זיא איז איין צרה רבם וזיא
 דער סודש וואגט אין פרשה נת ליה (אין אלה צרה באה
 לעולם שאין לאחרים בת ביהו) דאש הימשט עש איז אין
 דער העלם קיין אום גליק דא וואש עש זאל גיים ארויש
 קמפן דעם אנדערן איין גליק דער פון און אז איז דא
 איצוה אויף גישעזען דען אויף סארטן וויא דיא זמירה
 איז אונזען פון ירושלים און בועז איז גיבלבן זינען אין
 זיין גיפיינקענעש זייער שרויערן און האט נאר גיווארט אויף
 זיין דעקע עש איז גיווארן איינע שרעקליכע ערד ציפערנעש
 עש זיינען איין גיפאלן אין ירושלים בטה אלפים הייער און
 סודעשט עש זינען נהרג גיווארן אין נאנץ ארץ יהודה
 קרוב פון צווייט טאל הנדערס סויגט מענטשן דיווע
 ערד ציפערנעש עששים פאר שרייבן אין דעם יסידון און אין
 נאך וייער פילע דברי תמים הדרום איז דער פון שיר
 אוישן זינען גיווארן נאנץ יהודה וואר צו שראקן צעהען
 מען האט איינער גיים גיוואוסט פון דעם אנדערן קען
 האט גיים גיקענט דער קענען דיא נאסן און דיא וועגן
 וואו עש איז גיווען אמאל איז גיווארן אבארן וואו עש איז
 גיווען אבארן איז גיווארן אמאל עש איז מער גיים גיבלבן
 אין נאנצן דער הר הבית מיט דעם בית המקדש און זיינער
 האט זיך אלץ אום גיענדערס און דאזער איז זיין געדערן
 לייכט צו פאר שפיטן איז עש איז איין גיפאלן אויף דיא
 גיפיינקענעש אין העלפן עש איז גינעסן אונזער בועז דיא
 וואכן זיינען אלע גיווארן דער שלאגן דען עש איז אויף
 זייא ארויף גיפאלן אמויער נאר דיא שטוב אין וועלכער ער
 איז גינעסן איז גיבלבן שפיין אין נאנצן דאש היישט עש
 האבין

האבן זיה דיה ווענט מער גיט וויא צו ריסקן אבער גיט איין
 גיפאלן : (והו כראות בווע) און עש וואר וויא בווע האט
 גיזעהען אז דיה וואכן ווינען דער שלאגן גינארין און ויין
 גיפיינקענעש איז אפין איז ער אנשלאפן געווארן : ער איז
 אונאנצע נאכט גילאפן און קיינער האט אים גיט גיאמט ;
 דיה ערד האט אנטער זיינע פיס גיזיסערט און ער איז
 גינאנגן : און איז ארויף ארויף דעם וועג וואש מען פארט קיין
 סאייא און וואו ער איז נאר גיקוסען איז גינען נאר קלאג און
 גיזיין : דען אומקענס וויין איין גיפאלן ווייט פיל ברוינים און
 זיינען נהרג גינארין ווייט פיל סענשאלין : און אין אסאך פירק
 איז ער גיקוסען צוא דעם לבנון אין דעם שלאם וואו עש
 וואגט זיין ווייב זמירה און דארטן איז גיעזען נאנך רוהיג :
 ער איז אהין געקומען בייא דער נאכט אן גיפאן וויינער וויא
 אין גויר האבט קיינער זאל אים דער וויילע גיט דער קענען :
 ער האט זיך צו איר גילאזט אן סעלרען און וויא האט אים
 גיהייבן אריין לאזן צו זיך דען דער נאכען גויר איז איר
 גוען שוין ווייט לויב : און וויא ער איז צוא איר אריין גינאנגען
 האט זיא אים פאלד דער קאנט אז ער איז איר סאן אבער זיא
 האט גיט גינלויבט אירע אייניגע אויגן : זיא האט גיסוינט אז
 גיא זעהט עס אים נאר אין הלום : וואס קוקטט דוא עפעס סוף
 אן איז צו שראקן זאגט צו איר בווע איה בין גיין סאן וואס דו
 סעווינטסט אים שוין עטליכע טעג : גיא אליון האט סוף בעפריים
 סוף גישווינד לאמיר פון דאנען אנשליפן און לאמיר זייען
 איבער דעם לבנון קיין צור און פון דארטן וועלן מיר סוף איין
 שוף פאר גייען אין קליין אונטן : דוא מיין בווע מיין סאן דוא
 פיסט דא זאגט צו אים וסיהדדער צייל מיר וויא אז האבן דיר
 מלאכים

מלאכים גיבראכט זאג : איה דער האלט גיט פון פריידען א
 עס איז גיווארן סאן אין מיין פינסטערס הארץ : א ! איה בין
 גילקליק : דיה זעלט איז וויינער מייער איה בין שוין צו פריידען
 מיט מיין בערקה : דער צייל מיר נאר מיין סאן וויא איז דאס מיט
 דיר צו גינאנגן : (ויספר לה בווע) און בווע האט איר דער ציילט
 דיא נאנצע זאך פון אנטאנג ביי צום אויס לאו : און דאן איז זיא
 ארויף גיפאלן ארויף אים ארויף דעם האלדן און האט גיזוינט פאר
 פריידע : דאך האט אין נאנצן שלאס קיינער דער פון גיוואוסט
 סער גיט וויא אבינדוד : (בלילה ההוא) אין דער זעלביגע נאכט
 האבן וויא אין גיפאכט נאר זייער פאר סענין ארויף זעהן קעסלען
 גאלד און זילבער און פיינערע קליידר : עס האבן וויא דער בייא
 גיהאלפן אפאר פרייע קנעכט : און דיה גימער האבן וויא פאר
 קויפט דעם אבינדוד : און האבן אין סקיצן פאר רייזט נאך קליין
 אונטן און זיינען אן גיקוסען גילקליק אין דער שטאט (סינאפע)
 און דארטן האבן וויא פיינע גילעכט ווייט רוהיג און גילקליק :
 דער בווע איז גיווארן ווייט פרום : ער איז גיווארן אגרוזקער
 זרא שפוט ער האט גיפאן גרוישע צדקות : און איבער הויפט
 פלעגט ער זעהן אויס צו לייזן דיא סענשאלין וואס זיינען גווארן
 פו קויפט פו קנעכט און פלעגט וויא אפ שיקן אהיים צו זייערע
 עלטערין און ווייבער בשלום : ער פלעגט צוא פריינגען פיל טעג
 אין פאסטן און וויינען (עד אשר הקרה ה' לפניו) בין דער
 אויבערשפער האט אים צו גישיקט אויס צו לייזן דעם (סתתוה)
 מיט זיינע סענשאלין : ער איז אים צו זיינע פיס גיפאלן און האט
 אים גיבעטן און האט פאר אים געווינט אז ער זאל אים סוחל
 זיין : ער האט אים אום ניקערט דעם גרעסטן טייל פון זיין פאר
 סענין און האט אים הונגה נסאכט מיט זיין פאמערס אשוועסער